

fattige Kaar skal forringes med 3 Kr. 50 Ø. om Ugen. Jeg tror, at det vil blive husket, længe efter at den højtærede Indenrigsministers Arbejdsløshedslov er blevet grundig revideret, at det havde man til den fattigste Del af den danske Befolkning i disse Festens Dage.

Vi anbefaler altsaa det høje Tings Medlemmer at stemme imod alle de stillede Ændringsforslag, og vi gør det ud fra det Synspunkt, at i Henhold til det, vi blev enige om den 21. December 1921, skulde kun Loven § 18, Bestemmelserne om Maksimalbeløbets Størrelse, revideres, medens de andre Paragraffer skulde vedblive at bestaa; derfor blev der ogsaa indsat den Bestemmelse, at det var § 18, som skulde revideres. Men Flertallet vil altsaa formodentlig gennemføre sine Ændringsforslag. Vi staar paa det Standpunkt, som jeg allerede en Gang har nævnt, at de Forudsætninger, under hvilke vi paa Arbejdernes Vegne gik med til Loven, selvfølgelig er bortfaldet. Her har vi Socialdemokrater et Punkt, et Spørgsmaal, der skal tages op, naar vor Tid en Gang kommer, om det bliver hurtigt, eller hvornaar det bliver, ved vi intet om, det er heller ikke Spørgsmaalet, men ingen Socialdemokrat vil støtte en Regering eller medvirke til Dannelsen af en Regering, som ikke vil revidere denne Arbejdsløshedslov ud fra de Synspunkter, som er vore. Grunden dertil er først og fremmest, at man fra Regeringspartierne Side denne Gang efter vor Mening ganske brutalt har skubbet den Haand, vi har udstrakt, til Side, idet de ikke har kunnet vente de faa Maanedere til Efteraaret med at revidere Arbejdsløshedsloven; havde de gjort det, kunde vi sikkert ogsaa denne Gang have opnaaet et Forlig om Sagen.

Fibiger: Jeg anbefaler mine Partifæller at stemme for de af Flertallet stillede Ændringsforslag. Vi har stillet Ændringsforslag om Arbejdsløshedskortene og om Nedsættelse af Beløbene, fordi det har vist sig, at Arbejdsløshedskortene ikke har virket efter deres Hensigt, og fordi at ligesom Satsene 4 Kr. og 3 Kr. 50 Ø. passede i December 1921, passer det her foreslaaede i Henhold til Pristallets Nedgang til Forholdene nu. I øvrigt kan jeg henholde mig til de Udtalelser, der fremsættes af Ordføreren (Stengaard-Kirkegaard). Jeg skal endvidere anbefale, at man stemmer for de to Ændringsforslag, der under Nr. 2 og Nr. 3 er stillet af de konservative Medlemmer i Udvalget. Vi har stillet disse Ændringsforslag, fordi vi

har villet, at nye Arbejdsløsheds-kasser ikke skulde være afskaaret fra Anerkendelse og Statstilskud, naar særlige Omstændigheder taler for at give dem det, selv om de ikke er lokalt begrænset og ikke knyttet til enkelte Fag. Disse Ændringsforslag er stillet i Anledning af et Forhold, jeg omtalte ved første Behandling, nemlig at Kristeligt dansk Fællesforbund ikke har kunnet faa Anerkendelse og Statstilskud. Ved disse Ændringsforslag har vi villet stille Ministeren frit, idet han kun skulde meddele Anerkendelse, naar han fandt, at Omstændighederne talte derfor, og det altsaa ikke skulde være overladt til Arbejdsløsheds-kassernes Administration at afgøre disse Forhold. I Henhold til de Udtalelser, den højtærede Minister ved Sagens første Behandling fremsatte om Kristeligt dansk Fællesforbund, haaber jeg, at Ministeren ogsaa vil kunne forstaa, at vi ved at stille disse Ændringsforslag giver Ministeren en saadan Bemyndigelse; mere er det ikke, vi tilsigter. Jeg haaber endvidere, at der i dette høje Ting vil være tilstrækkelig mange Medlemmer, der ikke er bundet af disse gamle Fagbestemmelser, men som er saa frisdinede, at de kan se, at det kan være gavnligt, at der kommer nye Bevægelser frem, og at disses Medlemmer ikke bør være afskaaret fra at nyde samme Ret, som de Medlemmer har, der staar i de bestaaende Fagforeninger. Hermed skal jeg anbefale, at man stemmer for de af Flertallet og for de under Nr. 2 og Nr. 3 stillede Ændringsforslag.

Dahlgaard: Jeg er i det mærkelige Tilfælde at kunne tilraade det høje Ting at vedtage et af Indenrigsministerens Lovforslag uforandret. Jeg havde glædet mig til endelig en Gang at være enig med den højtærede Minister, og jeg tror at turde sige, at det kan tages som et Eksempel paa, hvor vanskeligt det er at blive enig med den højtærede Minister, at det, naar man nu staar og er rede til at stemme for hans Forslag, alligevel ikke er muligt at komme til at gøre Ministeren tilpas, idet han nu bekæmper sit eget Forslag. Det er i højeste Grad besynderligt, at dette er Tilfældet, da der slet ikke kan være Tvivl om Ministerens Motivering af det Lovforslag, han havde fremsat. Han siger nemlig selv i Bemærkningerne til Lovforslaget: „Da imidlertid det siden fornævnte Lovs Ikrafttræden stedfundne Fald i Priseniveauet endnu ikke er af en saadan Størrelse, at det maa anses for rimeligt som Følge heraf at nedsætte Stør-